

МОЛОДІЖНИЙ МЕРИДІАН

Студентська газета Інституту розвитку дитини, лютий - березень

2010№ 16

Студенти люблять експериментувати, креативити і міксувати,
тому продовжуємо нашу практику 2 в

1)))

До дня святого Валентина присвячується)))

14.02.10

Все починається з любові

...У веселковім вихорі буття
Із гамми музики з'явилося життя!
Вдихнуло радості, безмежні звуки нові –
Краса душі родилася з любові...
Народжується так кохання у тобі,
У пристрасній, духовній боротьбі!
Метеликом мрійливим в дивну мить
Воно здається, тріпоче і летить...
Із серця вирветься в примхливий білий
світ
Все вкріє навкруги чарівний цвіт...
Дзвіночком – задзвенить, струмочком –
заспіва,
Знайде найкращі, найпестливіші слова...
Довершеність народиться в основі,

У
жесті,
погляд
і,
посмі
щі у
мові.
Блаженством накрива в зірковій
круговерті,
Відгінки ставить долею не стерті...
Бринить одвічне, у святім покрові –
В житті – все починається з любові.

Автор – Харченко Аліна

Зміст

- 2ст. Літературна сторінка від Зайчук Інни
3ст. Хронологія свята =)
4ст.-6ст. Знайомі незнайомці Ірина Іванівна
7ст.-8ст. Цікаво про різне На планеті «Артек»
9ст. -10 ст. Психологічна атака Кокологія
11 -12 ст. «На крилах ангела». Вітаємо.

Молодіжний меридіан

Літературна сторінка

Читаючи матеріали, що надійшли до редакції ми знайшли один дуже ліричний написаний мовою почуттів вірш, який ми гадаємо не залежить байдужим нікого. Особливо хочеться сподіватись, що не залишить байдужим молодого юнака кому адресовано цей вірш, якому так пощастило із такою ніжною, талановитою та чуттєвою дівчиною)

Как трудно без тебя жить

Проходит день, проходит два,
Всё это время без тебя.
Хожу одна
И очень часто без тебя.
Просыпаюсь утром с мыслью о тебе,
В сны приходишь ты часто ко мне.
К сожалению не могу побыть я везде,
Но всё думаю я о тебе.
За дневной суетой
Нахожу я покой.
Чтобы побыть хоть в мыслях с тобой
И услышать своего сердца бой.
А оно бьется, поверь!
Для тебя всегда открытая дверь.
Глупым мыслям не верь,
Ему стучаться не лень.
Приходит время сна
И ложиться уж пора
Но не хочется, на протяжении дня
Не видела сеодня только тебя
А телефонный звонок!
После него – да в танок.

Что ж за порок,
Где закончиться этот исток?
Слишком долго длится денёк
Да, я знаю, что й ты одинок.
Вот, пишу я этот стишок.
А на улитце тает снежок.
Без меня и ты грустишь
И спокойно ведь не спишь
Если вдруг не позвонишь
В мыслях только: «Ты простишь?»
Да! Прошу!
Ведь я люблю
Каждуб секундочку ловлю,
Когда возле тебя стою.
Может я не всё еще знаю,
Много чего не понимаю.
И не крепко тебя обнимаю,
Но в минуты эти я просто порхаю.
Я люблю тебя, мой милый,
И в этом все причины!

Автор – Зайчук Інна

23. 02. 10

Ти - захисник!

Простий хлопчина - іскорки в очах,
Тобі безстрашний подвиг сниться в снах.

Де доблесть чоловіча, славою століть,
Тебе так вабить, кличе кожну мить!
Сумуєш ти, що в тихий мирний час,
Випробувань немає повсякчас.

Не бійся виявляти співчуття,
І доброту – це ідеал життя,
Даруй терпіння, щиро від душі,
Коханій прочитай свої вірші!
До подвигу готовий ти – це знай!
Потрібно буде – захистиш свій край!

Не пройдеш, коли чинять поряд зло,
Це в серці, в генах так закладено було!

Від батька – діда, сотні поколінь.
Надійність, витривалість в боротьбі,
Непримиримість до несправедливості
Й любов – усе це сконцентровано в тобі!

Хоробрість, мудрість, розум, сила,
честь.

І мужність, як одна з граней харизми.

Ти - захисник життя, землі, дітей!

Ти – чоловік, ти –захисник Вітчизни!

Автор – Марченко Аліна

08.03. 10

Весна только начинается, и уже радуєт нас праздником - 8м Марта))

Мы поздравляем всех девушек, женщин с Международным женским днем и

желаем Вам быть счастливыми, добитися больших успехов в учебе и карьере, радоваться обществу своих друзей, смотреть на мир с улыбкой, выглядеть великолепно и быть, если не для всех, то хотя бы для одного человека "самой-самой"!!! **Колетив ММ=)**

Молодіжний меридіан

Знайомі незнайомці

Ми продовжуємо рубрику знайомі незнайомці... В цьому номері ми хочемо вам розповісти про неординарну особистість,

мудрого керівника та

просто гарну і

талановиту жінку –

Загарницьку Ірину Іванівну.

Кореспондент: (надалі К.) *Ірино Іванівно чим Ви захоплюєтесь у житті?*

Ірина

Іванівна: Захоплююся інтелегентними людьми, яким притаманні нешаблонне мислення, цілеспрямованість та професіоналізм. Захоплююся свіжими ідеями, відкриває «нові горизонти».

У студентські роки я була керівником вокально – хореографічного ансамблю «Україночка»...

вмінь, коли кожне, навіть невелике досягнення, дозволяє повірити у власні сили.

К.: дуже цікаві і незвичайні захоплення. **Що А, що Ви робите в житті найкраще?**

Ірина Іванівна: Після Вашого запитання пригадується кіт Матроскін, який вихвалявся, що вмів на машинці вишивати. Навіть важко відповісти... Мабуть, найкраще мені вдається «зібрати волю в кулак» задля досягнення поставленої мети.

К.: корисні захоплення. Багато кому з нас не завадило навчитися б цьому) А чи є щось чого ви боїтесь?

Студентське весілля

Молодіжний меридіан

...Одне із найулюбленіших міст – Стокгольм...

Ірина Іванівна: У дитячому віці найжахливішими створіннями я вважала змії та павуків. Одного разу випадково торкнувшись павука верещала так, що в мамі мало серце не зупинилося. Нині ж дитячі страхи минулися, і найважливішим у

житті стало здоров'я близьких. За них хвилююся і переживаю понад усе. *(діти – квіти життя, дивлячись на дружню сім'ю Ірини Іванівни, хочеться побажати побільше таких квітів, принаймні ще дівчинку для повної гармонії =)))* – прим. кореспондента)

К.: Який відпочинок для Вас є найкращим?

Ірина Іванівна: Я – за активний відпочинок. Надзвичайно люблю подорожувати, спілкуватися з цікавими людьми, отримувати нові враження: від творів мистецтва, пам'яток архітектури, красвидів. Нажаль, часу на це катастрофічно не вистачає.

К.: Ірино Іванівно, які спогади у вас залишили студентські роки? Пригадайте якусь смішну історію.

Ірина Іванівна: Як на мою думку, студентські роки – найкращі. Друзі, які з'являються у людини в цей період, як правило, супроводжують її все подальше життя. Адже стосунки зміцнюються спільними радіощами і хвилюваннями, сесіями та їх «відзначенням». А ще й перше кохання можна пригадати... Від

З чоловіком та сином на виставці квітів

Молодіжний меридіан

студентських років у мене залишилися настільки приємні враження, що я навіть наважилась здобувати другу вищу освіту... ☺.

Смішну історію ...

Коли я навчалася в нашому університеті на першому курсі, то отримала завдання написати реферат. Це був початок 90-х років, жоден студент моєї групи не мав комп'ютера, тож доводилося все писати від руки, пробивати у сторінках дірки і перев'язувати «мотузочкою». Написавши (як і всі студенти – в останню ніч) цей реферат, я залишила його на столі, щоб зранку взяти в університет. У мене на той час була кішка – норавлива і з «важким характером». Звикнувши до постійної уваги, вона помстилася мені за її відсутність тим, що брудними лапами походила по згаданому реферату, подерла кілька сторінок та зжувала «мотузочку». Уявіть, який вираз обличчя мав викладач, якому я намагалася здати свою роботу.

К.: (уявляю «радісний» вираз обличчя викладача =)))))) А чи пам'ятаєте свій перший екзамен?

Мій перший залізний кінь

З батьком у Бахчисраї

Ірина Іванівна На свій перший екзамен (ще під час навчання в училищі) я збиралась, страшенно хвилюючись. Остання ніч, зрозуміло, була неспокійною. Зранку тремтячими руками я востаннє гортала конспекти та, за порадами подруг, збиралася випити кілька пігулок валер'янки. Це помітив мій старший брат, засміявся і сказав, що, враховуючи мій переляк, краще валер'янку залишити для екзаменатора, якому доведеться вислуховувати мої відповіді... Коротше кажучи, я отримала «п'ятірку», яка виявилася

вдалим стартом – усі роки потому в мене була підвищена стипендія.

К.: Що б Ви хотіли побажати студентам ІРД?

Ірина Іванівна :Для мене студенти Інституту розвитку дитини – найталановитіші. Тож я хочу побажати кожному з вас повною мірою реалізувати власний потенціал; втілити у життя всі свої мрії; з користю використати час навчання в ІРД для здобуття знань, друзів та нового досвіду. А головне, мені б хотілося, щоб не дивлячись на усі сюрпризи, які зустрінуться вам на життєвому шляху, ви завжди залишалися собою.

К.: дякуємо Вам за цікаве інтерв'ю і щирі побажання ми в свою чергу будемо старатись. Бажаємо Вам , Ірино Іванівно, натхнення, цікавих зустрічей, удачі як то кажуть, опинитись в потрібному місці в потрібний час, успіхів у вашій нелегкій праці, але головне побільше вільного часу для відпочинку на любих людей та для захоплень =>

Кореспондент – Іванова Юля

Молодіжний меридіан

Нещодавно повернулися наші студентки з Артека і хочуть поділитись з вами своїми незабутніми враженнями....

Сонце тут і завжди свято

Знайдеш друзів тут багато,

Неможливо сумувати

На планеті Артек

П'ять студентів ІРД їхали в Артек і знали лише те, що це Міжнародний дитячий центр...

тепер нам вже відомо, що він складається

з 10х

Молодіжний меридіан

таборів, з них 5працюють весь рік, інші лише влітку, та ще один з них знаходиться на реконструкції.МДЦ розташований на узбережжі Чорного моря, площа близько 300га, зліва від таборів - гора Аю-даг або ведмідь-гора. Якщо подивитись на право серед хвиль красуються дві диво скелі, це - Адалари або скелі-близнюки

Ми потрапили до табору Янтарний, який вже за пару днів став нам дуже дорогим та рідним, впершу чергу завдяки людям, які нас гостинно зустріли. Протягом 1го місяця нас наповнювали знаннями, інформацією, з різних напрямів, навчали майстерності педагога-організатора... А потім приїхали діти.)...Артек це дивна планета, що розкриває перед кожним можливості проявити себе як творчу особистість, та розвивати і розкривати творчість у кожній дитині. Там не діють закони "Великої землі", там є свої правила, традиції. То чарівне місце, де панує атмосфера любові, єдності, дружності, розуміння та підтримки.

Кожен педагог-організатор зміг реалізувати себе в роботі з дітьми. Ми відкривали світ Артеку для себе та для дітей водночас. Підготовка до "Візитки", до музичного конкурсу дуже допомогли згуртувати загін, і ми не зчулися як вже настав Екватор зміни. Там кожен день - свято.

Коли ми їхали до Артеку, здавалось, що 2 місяці, то занадто багато, але тепер розуміємо, що час збіг надто швидко....В день роз'їзду було сумно залишати рідний табір Янтарний та друзів. В нас залишаться на пам'ять приємні спогади, позитив, тобто кожен день прожитий в Артеку.

Артековец сьогодні - артековец завжди!!!

Користуючись нагодою, студенти ІРД, хотіли би висловити свою вдячність **Загарницькій І.І** за надану можливість проходження практики в МДЦ Артек

ДЯКУЄМО !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

**Автор статті –
Єрмоленко Оля**

меридіан

психологічна атака

Тест "Судя по обложке"

Описание теста "Судя по обложке"

Представьте себе, каково быть самой популярной поп-звездой в мире, любимцем средств массовой информации и идиолом миллионов. Это не такая уж необычная фантазия, ведь вы иногда подпеваете своему радио в машине или горланите хит за хитом у себя в душе. И у вас появляется возбуждающее чувство удовлетворения от того, что вы в состоянии взволновать людей силой песни.

Вы восходящая звезда эстрады и только что закончили запись своего дебютного компакт-диска. Теперь вам осталось лишь решить, каким будем дизайн обложки вашего диска. Какой дизайн вы бы выбрали?

1. Успокаивающий пейзаж с использованием фотографий экзотических мест.
2. Веселый комиксный рисунок или другая какая-нибудь забавная картинка.
3. Абстрактный рисунок без какого-либо очевидного смысла, но такой, что заставляет людей задуматься.
4. Свое собственное фото.

Ключ к тесту «Судя по обложке»

Идея выпуска своего собственного компакт-диска связана с психологической необходимостью самовыражения. Дизайн, который вам хотелось бы видеть на обложке своего диска, соответствует тем аспектам вашей личности, которые, как вам хотелось бы, заметили в вас другие люди. Ваш выбор можно интерпретировать как нечто такое, что вы считаете своим самым лучшим свойством. Теперь давайте посмотрим, как вас воспринимает весь остальной мир...

1. Успокаивающий пейзаж с использованием фотографий экзотических мест. Вы воспринимаете себя как заботливую и мягкую личность, которая всегда находит для

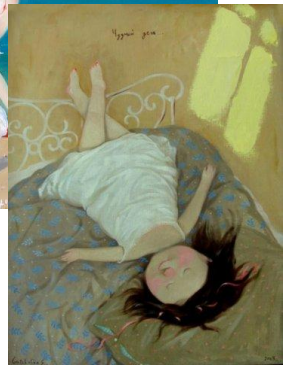
Молодіжний меридіан

других улыбку или доброе слово. По сути дела, сложно себе даже представить кого-

то, кто был бы более чувствительным и восприимчивым, чем вы. Но другим иногда кажется, что вы построили вокруг себя стену, через которую никто не может к вам проникнуть, и тогда вся ваша чувствительность начинает выглядеть несколько неискренней. Если вы никогда не снимете свою защиту и не покажете, что вы на самом деле чувствуете, то люди никогда не узнают, что же вы в действительности думаете.

2. Веселый комиксный рисунок или другая какая-нибудь забавная картинка. Вы общительны, дружелюбны и с вами всегда весело. И вы это знаете. Но другим также видна и обратная сторона медали — ненадежный, ветреный и склонный поддаваться мимолетным влечениям. Уметь смешить людей — это замечательно, но все приобретает совершенно другой смысл, если они смеются над вами, а не с вами.

3. Абстрактный рисунок без какого-либо очевидного смысла, но такой, который заставляет людей задуматься. Вы изо всех сил стараетесь выразить свое творчество и свой талант. Возможно, у вас есть талант, но помните, что другие люди также обладают талантом. Засиять по-настоящему вы сможете, только если примете это и будете работать вместе с

другими. До тех пор, пока вы этого не сделаете, вы рискуете, что будете выглядеть странным. Ваша оригинальность очень важна, но не позволяйте ей превратить вас в чокнутого эксцентрика.

4. Свое собственное фото. Вы предпочитаете прямой и откровенный подход, заявляя: «Это я, воспринимайте меня таким, как я есть», и вам кажется, что честность — это ваша самая сильная черта. Но то, что вы назвали честностью, может быть понято как упрямство — «Это я, и я никогда не изменюсь». Нет человека настолько великого, чтобы не мог стать лучше. Если вы хотите всегда сохранять один и тот же имидж, по крайней мере убедитесь в том, что он отражает вашу хорошую сторону.

Ми продовжуємо друкувати казки від першого курсу, і зараз ви маєте змогу насолодитись казкою від Плотко Ольги 17ДП

На крилах ангела

Таміла була дуже гарненькою дівчиною і до того ж мала добре напрочуд серце. У батьків була одна, вони її виховували, немов ту квіточку. Тамілі саме виповнилося 17 років, вона ходила в 11 клас, вчилася на відмінно, найбільш захоплювалася літературою і українською мовою. Мріяла стати вчителькою, бо любила дітей.

Змалку полюбила говорити з ангелом-охоронцем, була впевнена, що він її чує і бачить. Вісник Бога був для неї найліпшим другом. Таміла ніколи не бачила свого ангела, свого співрозмовника і почала просити з'явитися перед нею. На превеликий жаль ангел не з'явився, якби дівчина не просила його.

Таміла впала у відчай, невже його немає, вона всі ці роки розмовляла сама з собою, ні, цього не може бути. Вона не припиняла гукати його, йшли дні за днями янгол так і не прийшов.

Ось вже зима, Таміла захворіла, затужила, але не припиняла кликати його, у своїх думках постійно зверталася до нього.

Одного разу їй приснився чарівний сон, уві сні до неї прийшов її друг – прекрасний ангел у подібі юнака з красивими крильцями, із золотим волоссячком, весь у білому виблискував на сонці. Взагалі сон був кристалево-світлим. Він взяв її ніжно за руки і сказав:

- Вибач, що не міг прийти раніше.

- Нічого,- каже Таміла,- я знала, що ти обов'язково прийдеши.

- Знай, я завжди з тобою, коли тобі радісно, або сумно. Коли тобі весело – я посміхаюся з тобою, коли сумно – намагаюся полегшити біль у твоєму серці.

Молодіжний меридіан

- Дякую тобі, що ти завжди допомагаєш мені подолати сум, як би не ти, то можна було б страждати цілий вік, а так все минає, відступає як хвороба.

- Ти, за що мені дякуєш, ми ж друзі, це мій обов'язок, який я з радістю виконаю.

- Скажи, будь ласка. Всі люди мають свого янгола-охоронця?

- Так, абсолютно всі, але бачать їх.

- Як тебе звати?

- Кім.

- Дуже приємно. Взаємно, Таміло, - ангел посміхнувся, в нього була чарівна посмішка. Дівчинка прокинулася, їй було легко на серці, температура спала, вона більше не кашляє і горло не болить. Вона посміхається їй хочеться танцювати, нарешті ця зустріч відбулася. Таміла думає, уявляє свого Кіма-ангела, танцює божественний танок від радості. Вона незчулася як почала танцювати з Кімом в повітрі. Це було прекрасно.

- Таміло, ти вже встала, - гукнула мама. Тут все закінчилося і дівчина впала на землю, але не забилася.

- Так, встала матусю!

Таміла знаходилася на сьомому небі від щастя, хотіла, щоб скоріше прийшла ніч, вона знову побачить свого ангела.

Завітала ніч, вона лягала спати і уві сні знову прийшов до неї Кім, цього разу він запропонував їй політати разом з ним. Таміла без вагань погодилася. Взятась за божественні, сліпучо-білі крильця із легкістю вони почали кружляти у безхмарному небі по всьому світі. Красуня побачила світ з пташиного польоту. «Оце екскурсія, все для мене» - думала вона.

Цілий тиждень дівчині снилися присмні сні, де вона була з найкращим другом. Не могло все так бути безтурботно, колись все має закінчитись. Якимось Кім сказав, що це їхня остання зустріч, більше дівчина його не побачить.

- Але чому? – не дослухавши, запитала засмучена Таміла.

- Тому що це не правильно, зрозумій. Ти – людина і бачиш мене. Цього не повинно бути, наді мною є могутніші сили, які не дозволяють нам більше бачитись. Пам'ятай, я завжди з тобою, тільки ти мене не бачиш. Я дарую останні наш політ.

- Я все розумію, сумувати не буду, я буду говорити з тобою.

- Добре, але ти можеш і не говорити, а подумки спілкуватися зі мною, я все чую завжди.

У дівчинки покотилася сльоза по щоці, як-не-як їй було прикро, що вона більше не побачить ангела-охоронця навіть уві сні.

- Полетіли востаннє! – крикнув Кім.

Це був незабутній політ на крилах ангела. Таміла все зрозуміла.

День народження в цьому місяці святкують: **викладачі Інституту розвитку дитини**: Беленька Г.В., Москалик Е.А.

СТУДЕНТИ:

Склад редакційної ради:

Головний редактор – Іванова Юля
Заступник гол. редактора – Єрмоленко Оля,
Літературний редактор – Кривоносова Ліза
Редактори – Мамчиць Юлія, Скакун Таня.